

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/50/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4613207839
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4613207839.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a sudcov JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci žalobcu: B. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. č. XX, zast. JUDr. Milanom Kuhajdom, advokátom so sídlom v Piešťanoch, Vajanského 54, proti žalovanému: J. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. č. XX, zast. JUDr. Martinom Kákošom, advokátom so sídlom v Topoľčanoch, Bernolákova 1546/32, o odstránenie drobnej stavby, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 07. 12. 2018 č. k. 6C/280/2013-333, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa nároku na náhradu trov konania m e n í tak, že žalovanému priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %.

II. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovanému posunúť stavbu prístrešku, vybudovaného na parcele registra „C“, evidovanej na katastrálnej mape parc. č. 114/5 vo výmere 129 m² zastavané plochy a nádvoria zapísané na LV č. XX, KN B., Obec I., kat. úz. P. (ďalej len „prístrešok“, „altánok“) do vzdialenosti jeden meter od základov rodinného domu č. XX postaveného na parcele registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape parc. č. 111 o výmere 750 m² zastavané plochy a nádvoria zapísané na LV č. XX, KN B., okres B., Obec I., kat. úz. P. (ďalej len „rodinný dom žalobcu“). Ďalej sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému upraviť sklon strešnej konštrukcie prístrešku tak, aby nedochádzalo k rozstrekovaniu dažďových kvapiek a zosuvu snehu zo strechy prístrešku smerom k rodinnému domu žalobcu a uloženia povinnosti žalovanému nepokračovať v ďalších zemných prácach v bezprostrednej blízkosti základov rodinného domu žalobcu a vrátiť odkopanú zeminu do pôvodného stavu. Právne svoje rozhodnutie oprel o ust. § 126 ods. 1, § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Uviedol, že vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 19. 03. 2014 č. k. 6C/280/2013-78, ktorým uložil povinnosť žalovanému upraviť sklon strešnej konštrukcie prístrešku tak, aby nedochádzalo k rozstrekovaniu dažďových kvapiek a zosuvu snehu zo strechy prístrešku smerom k rodinnému domu žalobcu do 60 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), žalobu čo do uloženia povinnosti žalovanému posunúť stavbu prístrešku do vzdialenosti jeden meter od základov rodinného domu žalobcu zamietol (výrok II.) a konanie o uloženie povinnosti žalovanému nepokračovať v ďalších zemných prácach v bezprostrednej blízkosti základov rodinného domu žalobcu a vrátiť odkopanú zeminu do pôvodného stavu zastavil (výrok III.). Na odvolania strán sporu Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 30. 12. 2015 sp. zn. 25Co/956/2014-139 rozsudok súdu prvej inštancie, okrem jeho zastavujúcej časti, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zvýraznil, že v ďalšom konaní po zmene žaloby predmetom konania zostalo vyslovenie zákazu umiestniť konštrukciu altánku nachádzajúcu sa

na parc. č. 114/4 zapísané na LV č. XX KN Okresný úrad B., katastrálny odbor, okres B., obec I., kat. úz. P. ako parcely registra "C" zastavané plochy a nádvoría vo vzdialenosti menšej ako 75 cm od domu č. XX v obci P. vo vlastníctve žalobcu. Po doplnení dokazovania v intenciách zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu dospel k záveru, že žalobe žalobcu nie je možné vyhovieť s ohľadom na závery znalca, ktorý vo svojom dodatku k znaleckému posudku konštatoval, že údržbu fasády akou je uskutočnenie nového náteru, prípadne zateplenie, je možné zrealizovať pri odstupných vzdialenostiach, ktoré boli pri obhliadke zistené. Rezultoval, že zo strany žalovaného nedochádza k zásahu do výkonu vlastníckeho práva žalobcu pre vykonávanie údržby a opráv rodinného domu žalobcu s konštatovaním znalca čo do obtiažnosti realizácie čistenia rímsy. Závery znaleckého dokazovania považoval za podstatné pri posúdení otázky, či altánok žalovaného ako drobná stavba v blízkosti rodinného domu žalobcu v intenciách § 127 OZ nad mieru primeranú pomerom obťažuje alebo vážne ohrozuje výkon práva žalobcu. Poukázal v zhode so znalcom na to, že zákon, vyhláška a iné právne predpisy neustanovujú minimálnu odstupnú vzdialenosť drobnej stavby od susedného rodinného domu a odstup stavieb upravuje vyhl. č. 532/2002 Z.z., ktorá upravuje podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu. Podľa § 6 ods. 1, 2 tejto vyhlášky vzájomné odstupy stavieb musia spĺňať požiadavky urbanistické, architektonické, životného prostredia, hygienické, veterinárne, ochrany povrchových a podzemných vôd, ochrany pamiatok, požiarnej bezpečnosti, civilnej ochrany, požiadavky na denné osvetlenie a preslnenie a na zachovanie pohody bývania. Odstupy musia umožňovať údržbu stavieb a užívanie priestorov medzi stavbami na technické alebo iné vybavenie územia a činnosti, ktoré súvisia s funkčným využívaním územia a stavbu možno umiestniť na hranici pozemku, len ak jej umiestnením nebude trvalo obmedzené užívanie susedného pozemku na určený účel. Akcentoval, že i keď ust. § 126 ods. 1 OZ poskytuje vlastníkovi ochranu pred akýmkoľvek neoprávneným zásahom, podľa znalca odstupná vzdialenosť stĺpa altánku od obvodového muriva rodinného domu žalobcu v prednej časti altánku je 87 cm a v zadnej časti 100 cm a pri zistených odstupných vzdialenostiach je možné realizovať údržbu fasády po tom, ako zo strany žalovaného došlo k posunutiu altánku, ktorý je na kolieskach. Dospel tak k záveru, že žalobca nepreukázal existenciu neoprávneného zásahu do jeho vlastníckych práv, keď spornou zostala otázka čistenia ríny v časti rodinného domu žalobcu, pri ktorom altánok stojí, poukazujúc pritom na skutočnosť, že žalobca počas konania ani raz nepožiadal o vstup na pozemok žalovaného a sám sa vyjadril, že ríny čistil aj bez toho, že by vôbec na pozemok vstúpil. Navyiac obmedzenie prístupu k časti ríny domu žalobcu za účelom jej čistenia 1x ročne nie je zásahom prekračujúcim mieru primeranú pomerom, ani závažných zásahom do vlastníckeho práva žalobcu. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil argumentáciou, že žaloba žalobcu bola zamietnutá s prihliadnutím na jej zmenu, takže v konaní možno hovoriť o úspešnosti žalovaného, ktorému však nárok na náhradu trov konania nepriznal. Rozhodol tak v zmysle § 257 CSP vychádzajúc z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré vzhliadol v samotnej veci a v dôvodoch, pre ktoré žalobca žalobu podával. V tejto súvislosti konštatoval, že v priebehu konania žalovaný vykonal zmeny na stavbe altánku a tiež realizoval jeho posun, takže nemožno hovoriť o tom, že jednoznačne na začiatku podania žaloby neboli dané určité dôvody, pre ktoré sa žalobca rozhodol podať žalobu. Považoval preto za spravodlivé rozhodnúť o trovách konania s ohľadom na jeho výsledok tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

3. Proti tomuto rozsudku, len v časti týkajúcej sa trov konania podal žalovaný odvolanie, žiadal ho zmeniť a priznať mu nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %, alternatívne, priznať mu náhradu trov konania v rozsahu jeho úspechu v konaní. Rozhodnutie, ktorým súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol a nepriznal mu nárok na náhradu trov s poukazom na § 257 CSP ako úspešnej strane nepovažoval za spravodlivé a správne, a ani za náležité odôvodnené. Poukázal na to, že súd prvej inštancie vymedzil žalobou daný predmet sporu tak, že žalobca sa podanou žalobou domáhal: a) uložiť žalovanému povinnosť posunúť stavbu prístrešku do vzdialenosti jeden meter od základov rodinného domu č. XX, b) uložiť žalovanému povinnosť upraviť sklon strešnej konštrukcie prístrešku tak, aby nedochádzalo k rozstrekovaniu dažďových kvapiek a zosuvu snehu zo strechy prístrešku smerom k rodinnému domu žalobcu, c) uložiť povinnosť žalovanému nepokračovať v ďalších zemných prácach v bezprostrednej blízkosti základov rodinného domu žalobcu a vrátiť odkopanú zeminu do pôvodného stavu. V konaní nebolo preukázané tvrdenie žalobcu, že predmetný altánok spôsobuje vlhké a plesnivé steny jeho rodinného domu, rovnako nepravdivé sa preukázalo tvrdenie žalobcu, že strešná konštrukcia jeho altánku presahuje aj na pozemok žalobcu, ale naopak bolo preukázané, že práve stavba žalobcovho domu zasahuje na jeho pozemok, z ktorého dôvodu sa žalobca v priebehu tohto konania začal domáhať určenia vlastníctva k časti jeho pozemku, na ktorom stojí rodinný dom žalobcu. Tiež bola preukázala úplná nedôvodnosť žalobcom uplatňovaného nároku na uloženie mu povinnosti nepokračovať v ďalších zemných prácach v bezprostrednej blízkosti základov rodinného domu žalobcu a vrátiť odkopanú zeminu

do pôvodného stavu. Vyzdvihol, že prejavil snahu o zmierlivé usporiadanie vzťahov so žalobcom tým, že dobrovoľne posunul altánok o znalcom navrhnutú vzdialenosť tak, aby odstup stavieb bol aspoň odporúčaných 50 cm. Napriek tomu žalobca naďalej trval na žalobe a potrebe ďalej pokračovať v konaní, dožadujúc sa ešte väčšieho posunu altánku, pretože chce mať lepší prístup pre čistenie rín na dome. Svojimi šikanóznymi nárokmi tak zapríčinil ďalšie znalecké dokazovanie, ktorým sa napokon nepreukázala dôvodnosť žalobcom požadovaných nárokov. Zvýraznil, že v priebehu konania realizoval posun prístrešku a súd prvej inštancie vôbec nezohľadnil, že žalobca naďalej považoval posun stavby za nedostatočný, trval na svojej žalobe a tým jednoznačne zapríčinil ďalšie trovy konania. Za nepravdivé označil tvrdenie žalobcu, že až v priebehu konania mal vykonať zmeny na altánku, spočívajúce v osadení snehových zábran a odkvapovej ríny, keďže už v fotodokumentácie priloženej žalobcom k jeho žalobe z 05. 08. 2013 je zrejmé, že ríny a snehové zábrany boli už v čase podania žaloby na altánku osadené. Ten, kto v priebehu konania osádzal na svojej stavbe ríny bol naopak žalobca a to na základe jeho vzájomnej žaloby uplatnenej v tomto konaní.

4. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Prezentoval názor, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania správne využil ust. § 257 CSP, ako aj na to, že na začiatku konania jednoznačne existovali dôvody na podanie žaloby. Žalovaný totiž pri stavbe prístrešku nedodržiaval dostatočný odstup od jeho stavby tak, ako to vyžaduje vyhláška 532/2002 Z. z., prístrešok zasahoval prečnievajúcou strešnou konštrukciou do jeho pozemku a až po viacerých pojednaniach a doporučeníach znalca na riešenie nežiaduceho stavu prístrešok opatril kolieskami a posunul ho. Dôvodom zamietnutia žaloby teda bolo, že v priebehu konania došlo k odstráneniu nežiaduceho stavu, ktorý existoval v čase podania žaloby, ktorá bola podaná dôvodne. V doplnení svojho vyjadrenia opätovne zvýraznil, že žalobu považuje za opodstatnenú, nakoľko žalovaný postavil prístrešok 9 cm od obvodového múru jeho domu a posunul prístrešok na 50 cm od obvodového múru domu až po vyjadrení znalca, hoci tak mohol urobiť dobrovoľne oveľa skôr a nemuselo dôjsť k žalobe. Dodal, že posunutie na 75 cm žiadal z dôvodu, aby sa dala realizovať údržba jeho domu za bezpečných podmienok.

5. Odvolací súd po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

6. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

7. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

8. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

9. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. Trovy konania sú výdavky, ktoré vznikajú subjektom konania pri uskutočňovaní jednotlivých procesných úkonov počas konania, tieto plnia dôležité funkcie pri prevencii a sú zároveň aj sankciou za neúspech v konaní, alebo za chybné vedenie konania. Trovy konania chránia pred šikanóznym vedením sporov a svojvoľným uplatňovaním alebo bránením práva.

11. Vychádzajúc z dikcie zákona je zrejmé, že civilné sporové konanie je ovládané zásadou zodpovednosti za výsledok konania, podľa ktorej strana, ktorá mala v sporovom konaní plný úspech má právo na náhradu všetkých trov konania vynaložených na účelné uplatnenie alebo bránenie práva, pričom plný úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobného petitu s výrokom rozhodnutia, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Teda kritériom pre priznanie nároku na náhradu trov konania je miera úspechu v spore a tento treba chápať v závislosti od výsledku súdneho sporu v zmysle procesného výsledku. Procesný úspech v plnom rozsahu na strane sporu znamená stav, pri ktorom súd v plnom

rozsahu vyhovie jej žalobe vo veci a vydá rozhodnutie v súlade s navrhovaným petitom. Naopak, ak bola žaloba žalobcu zamietnutá, je v konaní procesne úspešnou stranou žalovaný. Pokiaľ strana sporu má plný úspech vo veci, má právo na náhradu všetkých trov konania vynaložených na účelné uplatnenie alebo bránenie svojho práva. Výnimkou zo zásady zodpovednosti za výsledok je ust. § 257 CSP, ktoré umožňuje súdu, aby vo výnimočných prípadoch z dôvodov hodných osobitného zreteľa strane sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania, túto náhradu celkom alebo sčasti nepriznal. Úvaha súdu, či ide o výnimočný prípad a či existujú dôvody hodné osobitného zreteľa musí vždy zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať výnimočnú povahu. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je významným z hľadiska aplikácie § 257 CSP nielen charakter konania alebo charakter procesnej situácie, ale i okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj strán v konaní, pričom je potrebné prihliadať k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán. Je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia na majetkové pomery oprávnenej strany. Vo všeobecnosti možno zhrnúť, že vždy treba zvažovať okolnosti konkrétneho prípadu, a to nielen okolnosti spočívajúce vo veci, ale i okolnosti na strane strán, a to nielen toho, v koho prospech má byť toto ustanovenie použité, ale aj na strane toho, komu inak patriaci nárok nie je priznaný a či možno od neho spravodlivo požadovať, aby trovy konania znášal bez nároku na ich náhradu, keď mal v konaní úspech. Odvolací súd tiež poukazuje i na ustálenú judikatúru, podľa ktorej toto ustanovenie nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Ustanovenie preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadať kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2010 sp. zn. 2 MCdo 17/2009).

12. V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou pôvodne domáhal, aby súd žalovanému uložil povinnosť posunúť stavbu prístrešku do vzdialenosti jeden meter od základov jeho rodinného domu č. XX, upraviť sklon strešnej konštrukcie prístrešku tak, aby nedochádzalo k rozstrekovaniu dažďových kvapiek a zosuvu snehu zo strechy prístrešku smerom k jeho rodinnému domu a nepokračovať v ďalších zemných prácach v bezprostrednej blízkosti základov rodinného domu žalobcu a vrátiť odkopanú zeminu do pôvodného stavu. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 19. 03. 2014 č. k. 6C/280/2013-78 uložil povinnosť žalovanému upraviť sklon strešnej konštrukcie prístrešku tak, aby nedochádzalo k rozstrekovaniu dažďových kvapiek a zosuvu snehu zo strechy prístrešku smerom k rodinnému domu žalobcu súpisné číslo XX . do 60 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), žalobu čo do uloženia povinnosti žalovanému posunúť stavbu prístrešku do vzdialenosti jeden meter od základov rodinného domu žalobcu č. XX zamietol (výrok II.) a konanie o uloženie povinnosti žalovanému nepokračovať v ďalších zemných prácach v bezprostrednej blízkosti základov rodinného domu žalobcu a vrátiť odkopanú zeminu do pôvodného stavu zastavil (výrok IV.) v dôsledku späťvzatie žaloby žalobcom v tejto časti. Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 30. 12. 2015 sp. zn. 25Co/956/2014-139 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, okrem jeho zastavujúcej časti, zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Následne v priebehu konania došlo k zmene žaloby žalobcom, ktorá bola pripustená súdom prvej inštancie uznesením zo dňa 23. 02. 2018, v zmysle ktorej žalobca žiadal uložiť žalovanému zákaz umiestniť konštrukciu altánku vo vzdialenosti menšej ako 75 cm od domu č. XX v obci P. vo vlastníctve žalobcu. Žalobca zároveň sa žalobou domáhal i určenia, že parc. č. 114/7 a 114/8 zakreslené v GP č. 221/2017 vyhotovený Ing. Y. J. autorizovaným geodetom, úradne overený Okresným úradom, katastrálny odbor Topoľčany č. 116/208 sú v jeho vlastníctve a totožným uznesením zo dňa 23.02.2018 túto súd prvej inštancie vylúčil na samostatné konanie. Pokiaľ aj žalovaný v rámci konania podal vzájomnú žalobu, konanie o vzájomnej žalobe žalovaného zo dňa 19. 05. 2017 a 13. 09. 2017 bolo zastavené uznesením súdu prvej inštancie č. k. 6C/280/2013-331 zo dňa 23. 02. 2018 pre späťvzatie týchto žalôb žalovaným a v tejto súvislosti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nebol priznaný. Predmetom konania sa tak stala žaloba o uloženie zákazu žalovanému umiestniť konštrukciu altánku vo vzdialenosti menšej ako 75 cm od domu č. XX v obci P. vo vlastníctve žalobcu, o ktorej rozhodol súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom a žalobu zamietol. Pre absenciu odvolania strán sporu, rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zamietajúcej časti nadobudol právoplatnosť dňa 31.01.2019. Niet tak sporu, že žalovaný mal v konaní plný úspech s ohľadom na zamietnutie žaloby žalobcu, ako i žalobcom zavinené zastavenie konania v časti o uloženie povinnosti žalovanému nepokračovať v zemných prácach a vrátiť odkopanú zeminu do pôvodného stavu pre späťvzatie žaloby. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie dospel preto k záveru o plnej úspešnosti žalovaného v konaní, čím pri rozhodovaní o nároku na

náhradu trov konania bol daný dôvod pre aplikáciu § 255 ods. 1 CSP. Znamená to, že žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania, a to všetkých preukázaných, odôvodnených a účelne vynaložených výdavkov, ktoré mu v súvislosti s týmto konaním vznikli.

13. Pokiaľ súd prvej inštancie žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal z dôvodov hodných osobitného zreteľa, vychádzajúc z ust. § 257 CSP, odvolací súd pre takýto postup nezistil žiadne relevantné okolnosti, resp. tieto zo spisu nevyplývajú. V tomto smere totiž neobstojí argumentácia prvoinštančného súdu uvádzaná v odôvodnení jeho rozhodnutia, založená na konštatácii, že v priebehu konania žalovaný vykonal zmeny na altánku a realizoval jeho posun, a preto pre podanie žaloby boli dané určité dôvody na strane žalobcu. V tomto smere odvolací súd však zdôrazňuje, že nie je možné vychádzať len z dôvodov, ktoré žalobcu vedú k podaniu žaloby, ale posudzovať postoj strán v priebehu celého konania. V danom prípade žalobca už pred navrhovanou zmenou žaloby mal k dispozícii znalecké posudky a vyjadrenia znalca, z ktorých bolo zrejmé, že blízkosť prístrešku nezapríčiňuje prípadné vlhnutie stien jeho rodinného domu a žalobca trval na zmenenej žalobe aj potom, čo žalovaný vykonal opatrenia a v doplnenom znaleckom posudku znalec uviedol, že drevené stĺpy altánku boli oddelené od betónových základov a majú namontované polyamidové kolesá a po jeho posunutí odstupná vzdialenosť stĺpa altánku od obvodového muriva rodinného domu žalobcu v prednej časti altánku je 87 cm a v zadnej časti 100 cm. Zároveň znalec konštatoval, že je možné realizovať pri týchto odstupných vzdialenostiach údržbu fasády rodinného domu žalobcu. Napriek tejto vedomosti žalobca naďalej požadoval žalobe vyhovieť i „pokiaľ by súčasné vzdialenosti boli dostatočné“ (str. 329 spisu). V konečnom dôsledku takýto postoj žalobcu v priebehu konania viedol k jeho neúspechu v konaní a k zamietnutiu žaloby. V tomto smere je nutné prihliadnúť i na ústretový postoj žalovaného, ktorý v priebehu konania vykonal opatrenia na odstránenie vytykaného stavu a posunul altánok na odstupnú vzdialenosť od domu žalobcu umožňujúcu realizovať údržbu jeho fasády. Samotná okolnosť, ktorá žalobcu viedla k uplatneniu nároku posudzovaná v kontexte s ďalšími zistenými skutočnosťami tak nemá charakter „výnimočnosti“ zakladajúci dôvod hodný osobitného zreteľa. Odvolací súd hodnotiac vec z hľadiska aplikácie § 257 CSP preto dospel k záveru o neexistencii dôvodov hodných osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalovanému, keď žalobca ani netvrdil a súd prvej inštancie ani nezistil, že tieto by mali spočívať aj v iných pomeroch na jeho strane.

14. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa nároku na náhradu trov konania podľa § 388 zmenil tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

15. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní plne úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je
a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).